

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 13

Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per a combatre la violència masclista

302-00212/13

Passem ara al punt dinovè de l'ordre del dia, la moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les mesures per combatre la violència masclista, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Per exposar-la té la paraula la diputada senyora Gemma Lienas Massot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats... Bon dia, consellera. Al Ple de fa quinze dies li vam presentar una interpel·lació a propòsit de l'augment de la violència masclista entre menors de menys de divuit anys, i justament l'endemà hi havia una notícia al diari que deia que un terç dels agressors de menors són a la vegada menors. I deia també que la unitat de violència infantil de Vall d'Hebron demanava que hi hagués més educació afectivosexual. Una notícia que, en realitat, reblava el clau sobre el que nosaltres havíem plantejat. I avui, un dia abans del 25-N, presentem aquesta moció. Nosaltres vam veure que vostè presentava un pla, un nou model per abordar les violències masclistes, les violències sexuals, però el nostre és un pla, és una moció que aborda totes les violències masclistes i que és molt específica per als menors de divuit anys.

En primer lloc, si volem encertar en el tractament, hem de tenir un bon diagnòstic, i per tenir un bon diagnòstic necessitem dades objectives, aquestes dades que ens expliquin el què, el qui, el com, el per què. Per aquesta raó demanem una enquesta en menors de deu a disset anys, que ens expliquin les formes de violència física, sexual, psicològica, verbal que usen, si es reconeixen com a agressors o com a agredides, per detectar les idees sexistes que encara corren entre ells o per detectar idees preestablertes respecte a les relacions, i també per copsar el consum de pornografia i l'efecte que té sobre les seves relacions.

En segon lloc, reclamem la revisió del programa Coeduca't i de qualsevol altre programa de coeducació per tal de saber que s'estan desmuntant els estereotips de

gènere, tant de manera de ser com de rol com de marcadors corporals. La setmana passada vam fer formació feminista en aquest Parlament –que, per cert, aconsello als diputats i diputades que s'hi presentin, que hi vagin, perquè que hi anem les persones que estem a la Comissió d'Igualtat no té gràcia, perquè nosaltres ja tenim formació feminista–; la formadora deia que –i ho dic amb paraules meves–, com que les dones i homes hem estat socialitzades de manera diferent, portem motxilles diferents, i, per tant, es necessiten polítiques de gènere. Però no només es necessiten polítiques de gènere, sinó que a més es necessita que aquestes motxilles no es construeixin, i, per tant, necessitem desconstruir els estereotips de gènere. No hi ha d'haver coses de nen o coses de nena, sinó coses de persona.

En tercer lloc, i tal com demana l'equip referent en violència infantil de la Vall d'Hebron, cal educar nenes i nens des de petits en les relacions afectivosexuals. Però això no ha de voler dir abordar la masturbació amb ells, perquè fet per una persona adulta pot crear incomoditat en les criatures. La intimitat és una cosa que cal preservar i també cal preservar els ritmes d'aprenentatge. I, a més, pot generar situacions no volgudes que interfereixi una persona adulta. Masturbar-se és una cosa molt sana que segurament aprendran tots sols. Per tant, cal revisar el programa d'educació afectivosexual per tenir la seguretat que incideix en el respecte al propi cos, a la intimitat, al dret al propi cos, al respecte al cos dels altres i també als desavantatges de la hipersexualització de les noies i de la pornografia.

També considerem molt important elaborar un programa d'educació emocional. Fins al segle XX, i recolzant-se en les idees d'Aristòtil, es pensava que raó i emoció eren dos sistemes completament diferents i es donava prioritat a la raó. Es creia que les decisions es prenen només en termes de racionalitat i al marge de les emocions. Cap a finals del segle XX, un neurocientífic, António Damásio, que va estudiar el cervell i, per tant, tenia evidències del que deia, va dir que raó i emoció formen part del mateix sistema i que les emocions són el primer mecanisme per a la racionalitat. Ara ja sabem que les emocions es poden aprendre a reconèixer en un o una mateixa, en els altres, es poden entendre i es poden modular. Això vol dir no hipertrofiar les emocions ni tampoc reprimir-les, i, per tant, cal educar-les. I això està molt relacionat també amb els estereotips de gènere. Segur que a la cambra molta gent ha sentit que es diu als nens: «Els homes no ploren.» Això és mala educació emocional i és

mala educació perquè és un estereotip de gènere. I, és clar, considerem que cal fer un esforç formatiu en aquells joves que ja han estat agressors sexuals i també adaptar el sistema judicial a l'adolescència perquè tinguin les garanties per formar-se i modificar les seves possibles idees masclistes.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en primer lloc, la diputada Susanna Segovia Sánchez en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, vicepresidenta. Crec que hi ha un punt en el que, evidentment, diferents estudis han vingut a constatar diferents dades, que és aquest augment de les violències masclistes entre la gent més jove, no?, entre menors, entre adolescents i entre la gent més jove, i també aquest augment o aquesta baixada de l'edat dels agressors. Crec que en això podem estar bastant d'acord. I, a més a més, s'han citat alguns informes que van sortir. Avui n'ha sortit un altre de Save the Children, els quals vam poder escoltar també en compareixença a la comissió, amb el seu informe *No és amor*, que ho constaten també, aquest augment de les violències.

Crec que fins aquí podem estar d'acord; crec que no estem massa d'acord en com intervenir en aquesta situació. I crec que aquest és el plantejament d'inici de les nostres esmenes respecte a la moció presentada pel Partit Socialistes, que no és que vulguin fer una altra moció, i perquè ja hem parlat d'aquest tema moltes vegades, nosaltres, no necessitem fer-ne un altre, sinó que no compartim bona part de l'aproximació.

Hi han dues parts: per una banda, la part de la prevenció i, per una altra part, la resposta davant dels joves que han sigut sentenciats per cometre aquestes agressions.

La part de la prevenció. Hi ha una insistència en vincular que és l'accés a la pornografia el que provoca aquest augment de la violència masclista i de les agressions. Nosaltres creiem que pot ser un factor, però que ni molt menys és l'únic,

i ni molt menys la millor manera d'intervenir-hi és focalitzant justament en la pornografia, el problema. Nosaltres el que creiem és que el que falten són eines als joves per poder-hi reaccionar, processar, entendre i respondre a tots aquests altres elements de la cultura patriarcal i de la cultura cisheteropatriarcal que els porten a interpretar el que veuen d'una manera o d'una altra. Perquè pornografia, també hi ha pornografia feminista, per exemple. I perquè la pornografia que denigra les dones és castigable i és condemnable, però també ho són les pel·lícules d'amor romàntic que les subordinen i les fan dependents d'un home que vingui a salvar-les, que les vingui a protegir, que els digui que tota la solució a la seva vida és aquest amor romàntic amb el príncep blau. El príncep blau és probablement tan denigrador *como el empotrador* de la pornografia, per dir-ho clarament. També tenim el reggaeton, no? Llavors, el reggaeton, podem prohibir-lo o podem cancel·lar-ho, no? Però la meva filla escolta Bad Bunny i Chanel i Bad Gyal, que, a més a més, li acaben de donar el premi a la millor artista europea. Per tant, el que segurament necessita la meva filla és que jo escolti aquesta música amb ella, que l'acompanyi i que l'ajudi a entendre que quan veig que hi ha coses masculistes ho parli amb ella i entenguem per què és masculista això que està escoltant.

Prohibir, no; focalitzar en un aspecte concret només com que sigui el responsable, tampoc. Perquè, a més a més, això també ho fem des de l'adultocentrisme, des de com nosaltres veiem les coses i com nosaltres entenem les coses; no des de com les entenen els joves i els menors. I la millor manera d'intervenir-hi és acompanyant en aquesta entrada en contacte amb la sexualitat, que, com ja s'ha dit, no es produeix només ara, sinó que es produeix quan comencen a jugar a metges amb quatre i cinc anys.

Per tant, fa més per l'educació sexoafectiva dels nostres joves probablement l'escena de *Friends*, en què la Rachel i la Monica li ensenyen al Chandler quins són els punts erògenes d'una dona, que la puguis veure amb el teu fill o amb la teva filla, i puguis emprendre..., ho puguis entendre i els puguis ajudar a riure amb això que focalitzar en «no vegis la pornografia».

Després, hi ha el tema de l'accés a les xarxes i a internet. Perquè la pornografia està a les xarxes i a internet, però potser també com a societat estem delegant l'accés

d'aquests nens i nenes a tots aquests recursos que es troben sense cap mena de control, perquè nosaltres no volem acompanyar i no volem estar al seu costat quan estan accedint a determinats vídeos. Perquè la pornografia pot impactar, però i les declaracions que fa el Xokas i *streamers* d'aquests parlant de com un amic seu prenia sucs per poder agredir sexualment les dones que estaven borratxes quan sortien de festa. Això també ho haurien de plantejar.

I després, hi ha la resposta davant dels menors que cometen agressions. Uns menors que la resposta ha de ser integral, i ha de ser integral parlant de tot el sistema penal juvenil, tot el sistema de justícia juvenil, com fem l'acompanyament a aquests joves que en una edat tan primerenca han comès un delicte i entren dintre del sistema de justícia juvenil. Els individualitzem, els estigmatitzen, els donem una resposta *ad hoc* d'allò que han fet o els acompanyem a tenir uns criteris, un valor, una entrada en la societat que els faci que no deixin de cometre aquests delictes, però que sigui una visió més de torna, recupera el teu paper a la societat sense haver passat per aquesta criminalització i aquesta estigmatització. Per tant, des d'una aproximació més constructiva, més d'aprenentatge, més d'acompanyament. I en això també recomano llegir el David Bueno i *El cerebro del adolescente*, que crec que és una cosa que també ens pot ajudar a entendre perquè Aristòtil ja deia que els joves no tenien present...

La vicepresidenta segona

Diputada...

Susanna Segovia Sánchez

...i no respectaven els grans. Crec –perdó, presidenta, i ja acabo, vicepresidenta– que l'aproximació ha de ser des de l'acompanyament, l'escolta i l'empatia, i no des de la repressió.

Gràcies.

La vicepresidenta segona

Gràcies. A continuació, per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Ester Vallès Pelay.

Ester Vallès Pelay

Hola, bon dia. Membres de la Mesa, consellera, diputades i diputats... A la vigília del 25 de novembre, Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, ens arriba aquesta moció del PSC arran d'una compareixença, com ja s'ha comentat, que va tenir lloc a la Comissió d'Igualtat i Feminismes, on l'ONG Save the Children ens va presentar un informe, que ja ho han comentat, titulat *No és amor* i on es deixava palès l'auge de la violència de gènere entre els adolescents.

Hem entès aquesta moció com un petit pas, malgrat les mancances i la visió poc actualitzada de les noves violències i que havia d'anar més enllà de les parelles, i és per això que hem aportat un nou punt, que és per nosaltres el més rellevant, no?: la violència digital, aquella que els nostres joves poden patir i en què s'han de treballar els referents.

Observem xifres molt preocupants, com, per exemple, que la meitat de les víctimes ateses per violència sexual a Catalunya tenen menys de vint anys o que el quaranta per cent de les víctimes ateses en els últims danys per violències sexuals són menors d'edat. Existeixen fets tan lamentables com controlar la parella a través de les xarxes socials, vigilant on es troba o controlar qui les segueix. És un fet, malauradament, que s'ha normalitzat entre els joves.

El fet anormal...

Fitxer 14

normalitzar aquestes conductes dificulta enormement detectar aquest tipus de violència per poder-la evidenciar i afrontar-la. Cal destacar que les víctimes no es reconeixen com a tal, perquè identifiquen l'actitud de les seves parelles amb l'amor romàntic i que el vint per cent dels nois creuen que la violència masclista no existeix.

A més a més, les xarxes socials han col·laborat a estendre el missatge i normalitzar les violències masclistes entre els joves. I un exemple és el TikTok, on existeixen vídeos on noies de quinze, setze anys competeixen per veure qui té la parella més tòxica. El repte consisteix en baixar un dit de la mà per a cada situació que vius amb la parella. Es van dient situacions com, per exemple, «em fa canviar la roba si creu que vaig massa provocativa» i, si compleix la teva parella, abaixes un dit. «Em

demana la ubicació per comprovar on soc», també abaixes el dit si ho compleix la teva parella. «No em deixa tenir amics homes, em revisa el mòbil, no em deixa sortir de festa sense ell, s'enfada si trigo a contestar-li un whatsapp, em diu que soc seva o no em deixa fer *topless*», entre altres. Això es converteix en una competició per veure qui té la parella més tòxica i no per detectar situacions de masclisme, sinó per demostrar que quan més requisits compleix la teva parella, més representa que t'estima.

En aquest sentit, un informe del CAC ens alertava d'aquesta normalització de violència masclista i de com arriba als menors. Quatre de cada deu usuaris del TikTok tenen entre quatre i quinze anys, tot i que l'edat legal per obrir un compte és de tretze anys, perdoneu, de tretze anys. Aquestes xarxes tenen una gran capacitat de viralització i, per tant, contribueixen a normalitzar aquesta xacra. Posem-nos en context: un menor que rep una allau d'informació, que normalitza aquests missatges amb gran càrrega de violència masclista i tot això en el seu procés de formació personal. Són aquests els referents que seguirà per poder-se relacionar?

Tot i així, també cal dir que el nombre de noies que es declaren feministes han augmentat un seixanta-set per cent. Pel contrari, els homes cada cop són menys conscients d'aquestes desigualtats i conductes masclistes, i això s'atribueix també a l'altaveu de discursos d'extrema dreta que neguen la violència i la desigualtat de gènere. El vint-i-dos per cent de les noies reconeix que la seva parella li ha controlat el mòbil i un vint per cent les han forçat a mantenir relacions sexuals.

Per tant, ens calen més dades, més estadístiques i més informes que ens ajudin a analitzar per afrontar aquesta situació i sensibilitzar la societat. Segons l'informe de la Vall d'Hebron, un quaranta-dos per cent dels casos de violències sexuals prové d'un menor d'edat. Estadísticament, l'agressor acostuma a tenir uns setze anys i la víctima uns tretze.

Des de Junts per Catalunya volem posar el focus en la violència digital, una violència que pot passar desapercebuda, però que té un gran impacte entre els joves i les seves relacions. Evitar que tinguin referents negatius és el gran repte per erradicar aquesta xacra.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

Té la paraula, per defensar les esmenes presentades en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada Jenn Díaz Ruiz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, vicepresidenta. Aviam, una mica, la sensació que tenim és que compartim la diagnosi, que és fruit una mica de dades que tenim sobre la taula, que ens diuen que la majoria..., que hi ha un agreujament d'aquestes violències sexuals que estaven molt normalitzades i invisibilitzades. Ahir en vam parlar. Que també ens alerten i ens esgarrifa una mica pensar que cada vegada els agressors són més joves. Això també ens preocupa, però davant de, per una banda, la violència sexual, per una altra banda, que els menors exerceixin aquesta violència sexual de manera tan normalitzada, la solució és l'educació afectivosexual, i aquesta moció del que ens parla és de pornografia.

I jo crec que estem barrejant alguns conceptes que fan causa-conseqüència i que, per tant, doncs, estem desvirtuant una mica el debat i el complica. Perquè aquí parlem..., en la moció parla directament de desavantatges de la pornografia. Depèn de quina. Nosaltres havíem fet una esmena en què parlava d'aquella pornografia que naturalitza la violència sexual. No s'ha acceptat aquesta esmena i, per tant, entenem que és tota la pornografia. Doncs aquí, no hi combreguem.

Davant d'aquesta diagnosi que pot ser compartida, sí que tenim la sensació que probablement el problema no és tant la pornografia com que el jovent del nostre país s'informi a través de la pornografia. Aquest és el problema. Que si tota la informació que tenen sobre la sexualitat, sobre els seus cossos, sobre les relacions afectivosexuals, tenen a veure amb la pornografia, evidentment que aquí tenim un problema. Regular la pornografia o prohibir la pornografia resol la violència sexual i l'auge dels menors agredint dones joves? Jo no ho crec.

Per tant, davant de la diagnosi que pot ser compartida, que pot ser un consens que la majoria dels grups parlamentaris compartim, que és una preocupació que tenim, la solució que proposa el PSC no ens sembla que l'encerti. I, per tant, davant

d'aquella pornografia o d'aquelles pràctiques sexuals que siguin violentes, que promoguin la cultura de la violació, en la pornografia o no, perquè hem parlat també aquí de *reggaeton* i jo voldria reclamar el mal que ens ha fet a tantes generacions el pop i l'amor romàntic, que ens ha trastocat la vida creient que sense les nostres parelles ens ofegàvem i ens moríem.

Sincerament, prefereixo *perrear hasta abajo*, amb la Jess, que no pas amb moltes d'aquestes cançons que ens han acompanyat tota la vida i que ens han situat en un marc mental que ens ha fet un mal bastant més lesiu per a les nostres relacions afectivosexuals que la pornografia que hem consumit després, que, per cert, les dones no consumeixen pornografia només per consultar ni perquè tinguin dubtes, també ho voldria deixar clar.

Per tant, quan parlem de l'alliberament de la sexualitat, dels cossos, del desig, de l'autonomia, a mi em sembla que posar el focus en el paternalisme respecte a la pornografia o moltes d'aquestes qüestions, aquesta manera, la sensació que tinc és que el feminisme socialista, en aquest moment, el que fa és tutelar vides, començant per les persones trans, acabant per les treballadores sexuals i ara també amb els joves o amb la gent que consumeix pornografia, la sensació que tinc –i em sap greu dir-ho– és que aquell vídeo que corria feia uns dies del president Zapatero és que potser sí que és generacional. És que potser estem canviant d'onada i potser el feminisme socialista s'ha quedat una mica enrere. Potser el feminisme socialista s'ha quedat en un feminisme que tenia una divisió del món que eren els homes i les dones, i que, per tant, la realitat que tenim avui en dia en el segle XXI els hi queda una mica gran per analitzar la societat que tenim. I com que s'equivoquen en l'anàlisi, les solucions que proposen no ens serveixen al jovent d'aquest país.

Per tant, davant d'aquesta qüestió, no?, de la violència sexual, de la naturalització, de la invisibilització, de la infantilització, de la violència sexual, el que volem no és assenyalar la pornografia, sinó més i millors mesures. I, si us plau, que posem el focus en que el jovent d'aquest país s'informi a través d'una mesura equitativa i igualitària, que és tenir educació afectivosexual des del 0-3, no?, fins que acaben tota la seva etapa educativa.

Per tant, en la majoria de punts ens abstindrem.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, pel Grup Parlamentari VOX, la diputada Isabel Lázaro Pina.

Isabel Lázaro Pina

Muchas gracias, vicepresidenta. Buenos días, diputados. La violencia no tiene género. Des de VOX lo decimos con contundencia, convencimiento, alto y claro. La violencia no es monopolio de ningún sexo, es consecuencia de las debilidades y miserias de la naturaleza humana. Hay que perseguir y condenar al agresor y hay que proteger y dar amparo a la víctima con independencia de su sexo.

En su propuesta, el PSC afirma que quieren detectar toda forma de violencia ejercida sobre las adolescentes. Propuestas que van encaminadas exclusivamente a seguir adoctrinando en su falsaria ideología de género, ejerciendo presión, en este caso, sobre menores de dieciocho años.

Proponen detectar agresores, solo varones, y victimizan a las chicas, que sí, las hay que sufren agresiones, pero también hay chicos que son agredidos por sus parejas chicas o chicas que son agredidas por sus parejas chicos. Para ustedes, ¿los homosexuales no merecen protección?

Por si fuera poco con sus desvaríos negacionistas de la biología, la física y el sentido común, nos encontramos con, ¿qué sucede con los chicos que se perciben chicas o con las chicas que se perciben chicos? No ven que esto conduce a una peligrosa inseguridad jurídica.

Y lo peor –lo peor–, quieren seguir en las aulas programas de hipersexualización y perversión de los niños. Como el COEDUCA'T, del que no voy a decir nada porque ya lo dijo mi compañera Mónica todo. Quieren ocultar su verdadero contenido, que desde VOX nos vamos a ocupar que todas las familias conozcan.

Ustedes ignoran el sufrimiento de todos esos hombres, mujeres, abuelos, niños y también adolescentes que están padeciendo a causa de sus fanatismos y sus leyes

sectarias. Pero la realidad se impone y la realidad es que ni están salvando la vida de las mujeres ni están reduciendo las agresiones sexuales. Todo lo contrario, aumentan todos los días.

Están fracasado y en lugar de analizar y rectificar, todos ustedes siguen alimentando una ideología que criminaliza al hombre y perjudica a la mujer. ¿Cómo pretende el PSC combatir nada? Si ustedes son cómplices de que muchos depredadores sexuales estén saliendo a la calle gracias a su nefasta ley del «solo sí, es sí».

Por cierto, esta ley también fue votada por Ciudadanos. (*Alguns aplaudiments.*) Esta ley también fue votada por Ciudadanos, Esquerra, Podemos, PDeCAT, Junts, otros grupos parlamentarios y cuatro diputados del PP. Todos ellos son responsables.

Quiénes decían que venían a defender los derechos de las mujeres y a que puedan volver solas y borrachas a casa, legislan a favor de violadores y pederastas y en contra de las víctimas. Esto responde a sus ideologías totalitarias y delirantes que, unides al desconocimiento de la técnica legislativa y al desconocimiento de la realidad de los españoles, ataca los derechos, la igualdad y la libertad.

¿Cómo pretenden proteger a las niñas y a las adolescentes con sus políticas de acogida de MENA de países cuya cultura y religión discrimina –discrimina– sistemáticamente a la mujer. No cuenten con VOX. Ustedes creen que estamos solos, pero cada vez más y más catalanes y más y más españoles están a nuestro lado, porque la realidad se impone en la calle y ustedes están a un abismo de la verdad.

Mientras ustedes protegen a pederastas, violadores, asesinos, secuestradores, sediciosos, corruptos, con VOX todos ellos cumplirían penas mayores o cadena perpetua, porque las víctimas...

La vicepresidenta segona

Diputada, diputada. Em sabria molt greu haver-li de recordar el codi de conducta una vegada més. Crec que hem tornat a fer una assimilació que no és tolerable, com tampoc aquest reguitzell d'adjectius que acaba de llançar. Per tant, li recordaria el que diu el nostre codi de conducta i s'atengués a ell.

Gràcies.

Isabel Lázaro Pina

Continuo. Con VOX todos ellos cumplirían penas mayores o cadena perpetua, porque las víctimas, señores, están más protegidas si los asesinos y los violadores están encerrados.

Mientras defienden que los menores tienen derecho a tener relaciones sexuales, VOX seguirá protegiéndolos, exigiendo que saquen sus manos de nuestros niños y que sean los padres quienes enseñen en valores, que es lo que corresponde en libertad.

Mientras ustedes siguen desprotegiendo a las mujeres y a las niñas con sus políticas y delirios legislativos ideológicos, VOX seguirá defendiendo la seguridad, la igualdad, los derechos y la libertad de todos los españoles. Nuestro deber es legislar en la búsqueda del bien, del bien común y ustedes no lo hacen, VOX sí. Y seguiremos trabajando para proteger y dar amparo a todas las víctimas y perseguir y condenar a todos los agresores.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona

A continuació, per fixar la seva posició té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de la CUP-Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada Basha Changue.

Fitxer 15

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta en funcions. Bé, hem sentit ja diverses intervencions d'altres grups parlamentaris que més o menys estem d'alguna manera en la línia, i per no repetir-nos, sí que d'alguna manera diem que sí, podem estar d'acord amb l'anàlisi, però en cap cas podem estar d'acord ni en el desplegament de les mesures proposades ni amb la seva concreció. Ens sobta molt que quan parlem de violència masclista, de violència patriarcal, específicament en l'àmbit de la joventut, no s'esmenti ni un sol cop en la moció la Llei 8/2021, del 4 de juny, de protecció integral

de la infància i l'adolescència davant de la violència, que és precisament la que necessita desplegar-se amb recursos i mesures concretes.

De fet, gran part d'algunes de les mesures que estan proposades en aquesta moció estan recollides també a l'informe de Save the Children de l'any passat, de l'any 2021, que es titula «No és amor», que la diputada del grup parlamentari de Junts també n'ha fet esment, i que recomana mesures concretes, com pot ser una macroenquesta de prevalença a Catalunya. Però sobre la violència a la infància i no únicament una enquesta sobre la violència masclista entre la població de 10 a 17 anys, com proposa aquesta moció, amb l'únic objectiu de detectar les formes de violència física, detectar la percepció que tenen els agressors i l'efecte que té sobre les seves relacions, i copsar quines són les idees preconcebudes.

A més, des del nostre grup parlamentari també veiem que totes aquestes propostes d'enquestes, diguem-ne, sense gaire concreció, al final el que acaba fent és alimentar aquest lucre d'empreses privades que es dediquen a fer aquestes empreses sense que això reverteixi en cap cas amb mesures efectives.

Parla de revisar el programa «Coeduca't» i revisar el programa d'educació afectivosexual, mesures a les que nosaltres votarem en contra perquè el que cal és dotar de recursos aquests programes perquè puguin, efectivament, acabar de desplegar-se i sí voldríem indicar que, ja que el Partit Socialista està ara mateix negociant pressupostos, tant aquí com a l'Estat, doncs no estaria de més que inclogués mesures i dotacions pressupostàries concretes per desplegar les mesures que ja estan contemplades en el marc normatiu que tenim vigent.

Són, al final, mesures que estem avorrides ja de sentir, perquè de vegades, fer per fer, és millor no fer res, perquè fer per fer, perquè hi ha una data concreta que ens diu que hem de sortir al faristol a parlar d'ics temes, doncs per acabar presentant aquest tipus de propostes sense cap dotació pressupostària ni mesura concreta, doncs és, si més no, significatiu venint d'un grup parlamentari que sempre està justament criticant aquesta qüestió.

Nosaltres veiem que hi ha una mancança d'enfocament clarament, i aquí sí que diríem, en resposta a la diputada d'Esquerra Republicana, que creiem que no és una qüestió generacional, sinó que és una qüestió supremacista. No és una qüestió

socialista, sinó una qüestió del partit socialista, que són coses antagònicament diferents, i no podem deixar d'assenyalar-ho.

A la diputada de VOX dir-li que, perdoni, però nosaltres no som dèbils, no som dèbils, precisament, no som dèbils. És precisament per això pel que les mesures que es proposen en tot el marc d'acompanyament i reparació de les violències masclistes han d'anar encaminades, i aquí aprofito també per assenyalar la falta de concreció de les mesures, a les organitzacions feministes de base, que són les que s'aixequen a les tres de la matinada per anar a treure una dona de casa seva amb els seus fills perquè per fi ha decidit deixar aquell entorn. Les organitzacions feministes de base, que són les que ocupen edificis que estan abandonats precisament per atansar la manca d'alternativa habitacional al municipi a on estan residint aquestes dones i no hagin de marxar a un altre municipi.

Precisament són aquestes organitzacions, aquests col·lectius i aquestes entitats de base feministes les que estan més atacades precisament per els governs locals i municipals, que no només no els donen els recursos per resistir i sostenir a les dones que estan patint les violències masclistes, sinó que formen part de les acusacions particulars de les causes que tenen obertes, com són les companyes de «Les del Jersey» de Corbera, les companyes de «8.000 Motius», o les companyes de «Hi érem totes», a Manresa.

És a dir, quan les organitzacions feministes posen el cos –i ja acabo, presidenta– per a sostenir aquestes violències es troben amb l'absoluta ignorància per part de les administracions. S'hauria de parlar una miqueta més d'això, i aprofito per tornar a dir que ja que estan negociant uns pressupostos, doncs dotin de recursos a les organitzacions i a qui realment posa el cos, i es deixin de biaixos morals a través de criminalitzar la pornografia, així en general, perseguir les treballadores sexuals i ignorar completament a les persones trans, que també estan afectades específicament per aquestes violències masclistes.

Acabo dient això, que les parets es netegen, però les vides no tornen. Prou criminalització de les organitzacions feministes de base i mesures concretes, eficaces, i que es deixin d'anar per les rames morals del partit socialista.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputada. Per part del Grup Parlamentari de Ciutadans té la paraula la diputada Anna Grau Arias.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Consellera. Diputats.

Bueno, como ya llevamos un buen rato hablando de este tema y para no decir más de lo mismo, intentaré ser breve para no repetir cosas que se han dicho aquí.

Nosotros vamos a votar a favor de esta moción, que es verdad que en un primer momento, pues, planteó la necesidad de..., cosa que nosotros compartimos, de abrir debates sensatos y necesarios sobre la educación, la educación sexoafectiva, que creo que requiere que hagamos un debate en profundidad sobre los límites y fronteras de la educación sexoafectiva que queremos para nuestros hijos. Y creo que, mientras no tengamos un consenso sobre eso, pues, no saldremos de lo que acabamos de visualizar, que es una puñetera batalla campal cada vez que se habla de estos temas. O sea, bueno, es que yo creo que la virtud que tiene la moción socialista –y por eso la vamos a votar– es lo lacónica que es, o sea, que realmente no se meten muchas camisas de once varas, porque ya se ve que a la que se intenta concretar un poco, a la que se intenta, digamos, bajar demasiado al detalle, aquí nadie está de acuerdo con nadie. Es que parece que no estamos de acuerdo..., o sea, no sé si tendremos que legalizar sobre el amor romántico... No sé.

La verdad es que es bastante decepcionante que, cada vez que intentamos hablar de violencias machistas y..., en vez de alcanzar consensos, vayamos de cabeza a los disensos. Por ejemplo, aquí se ha subrayado la necesidad de la prevención. Yo comparto –lo ha dicho la diputada Segovia– la prevención de la violencia de la violencia machista o sexual en general entre menores. Bueno, yo creo que, al margen del apasionante, sin duda, debate de si la pornografía es o no una escuela de violencia, lo que hay que predicar es con el ejemplo. Creo que los menores aprenden de los mayores. Y creo que tendríamos que empezar por ahí, o sea, por tener nosotros unas actitudes, pues, mucho más transversales.

Cada vez que se habla de violencia machista nos metemos en un lío, aquí y donde sea. Es muy difícil tener un debate serio. Y eso se ve hoy, se vio ayer y se verá mañana. A ver, ayer se leyó una declaración de la Junta de Portavoces, es decir, que no estaba participada por la unanimidad de estos grupos. Ciutadans asistió, dio apoyo a esa lectura, aunque no era el texto que habíamos leído nosotros, porque, bueno, tampoco nos gustaba nada el primero que se había presentado. Pero, bueno, después de un rifirrafe –lo que en català en diem «estira-i-arrossa»– se consiguió algo que, sin ser muy de nuestro gusto, bueno, nos pareció que más o menos era asumible.

Hoy se nos ha convocado a participar en otra más centrada en un tema que a mí personalmente me interesa mucho, que son los ataques en redes, los ataques..., bueno, la violencia..., creo que lo llaman «presión estética» ustedes, cuando se meten con tu físico, con tus novios, tus exnovios. Supongo que es que porque no se pueden meter con nada más.

Yo quiero dar las gracias no a todas las personas de esta cámara, pero todos los grupos de esta cámara a mí me han hecho llegar su apoyo y su defensa por situaciones de este tipo. Ayer mismo hubo una notable interpelación en este sentido en esta cámara. Pero, bueno, ya llegamos a lo de siempre. Se nos propone que participemos en la lectura de una declaración sobre este tema donde solo se condenan los ataques de la extrema derecha, que existen, pero se nos ha negado condenar los de la extrema izquierda o, si se buscara un consenso, los de los extremismos.

Entonces, miren, como aquí todo el mundo viene a hablar de su libro y nadie quiere el libro de los demás, yo, por el mismo precio, les voy a leer la declaración nuestra. O sea... Si les gusta, mediten sobre ella y, si no, yo, como mínimo, ya la he ofrecido a este Parlamento. «Con motivo del Día Internacional por la Erradicación de las violencias machistas, el Parlament de Catalunya manifiesta su rechazo y su condena a todas las formas de violencia que se ejercen contra las mujeres.» En esto estábamos todos de acuerdo ayer. A partir de aquí empezaban nuestras aportaciones, que, bueno, las pongo a su disposición: «A Ciutadans le gustaría que el Parlament de Catalunya constatará la necesidad de más instrumentos para

abordar la violencia machista en todos sus ámbitos, garantizando siempre la cooperación y el respeto entre los poderes legislativo, ejecutivo y judicial, sin interferencias y sin desvirtuaciones sectarias de leyes o de sentencias. Hay que garantizar el derecho de todas las mujeres a vivir seguras y en libertad y sin miedo a ser agredidas, acosadas, vejadas o criminalizadas, sea cual sea su orientación ideológica. El feminismo parecía consolidado y estabilizado en las democracias liberales occidentales –por desgracia, no en otros regímenes políticos–» –acabo de seguida, presidenta– «y había alcanzado importantes consensos, que súbitamente peligran ante el estallido de populismos y sectarismos de ultraderecha y de ultraizquierda. Urge más que nunca que las instituciones democráticas estén comprometidas con un feminismo transversal y sensato, que no pretenda decir a las mujeres lo que pueden o no pueden hacer con su propio cuerpo, sino que todo lo contrario, interponga un escudo liberal entre ellas y cualquiera que las ataque o cosifique. La sociedad experimenta rápidas mutaciones y exige respuestas actualizadas sobre modelos de familia, retos de género, las nuevas fronteras de la educación sexoafectiva, la gestación subrogada, la regulación de la prostitución para evitar monstruosos abusos, tales como la trata y el tráfico de personas, etcétera. Nos gustaría que el Parlament de Catalunya acoja todos estos debates en su seno con seriedad y con firmeza, rechazando toda forma de violencia y de intolerancia.»

Bona tarda.

(Alguns aplaudiments.)

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Gràcies, diputada. Doncs, per part del diputat no adscrit, té la paraula el senyor Antonio Gallego Burgos.

Antonio Gallego Burgos

Sí; gracias, vicepresidenta. Francamente, con todo el respeto del mundo, no están esta semana los socialistas en disposición de dar lecciones en materia de violencia sexual, después de haber aprobado una legislación que está poniendo en la calle a varios depredadores sexuales.

Su electoralismo y su feminismo de pancarta se les está yendo de las manos. Su enfermiza voluntad de colectivizar a mujeres, de enfrentarlas a los varones y también entre ellas mismas está haciendo mucho daño a la convivencia en nuestro país. Sus políticas de género son un bodrio muy nocivo para la convivencia. Solo hay que ver la ley esta del «solo sí es sí», que es un auténtico esperpento, un estropicio de graves consecuencias. Y con estos antecedentes es imposible darle apoyo a esta moción.

Gracias.

La vicepresidenta segona en funcions de presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la diputada Gemma Lienas Massot.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Jo, diputada Segovia i diputada Díaz, no sé si tenen un problema de comprensió lectora. S'haurien de tornar a mirar la nostra moció, perquè només citem la pornografia en dos llocs, i en un dels llocs només diem que volem saber els efectes que té la pornografia sobre el comportament dels nanos. Per tant, jo no veig que haguem incidit en això, i sobretot en el que hem ha incidit és en la prevenció, en l'educació emocional, en l'educació per a la igualtat, en l'educació afectivosexual...

Després, diputada Díaz, això que diu vostè

Fitxer 16

què és un delictes de dadaisme, segons les lleis aprovades en aquest Parlament. Clar, dir-nos «velles» no és... Sí, ho ha dit. Però bé, en tot cas, des del nostre punt de vista, és el seu feminisme postmodern i woke el que no ens sembla bé.

Per tant, si vostè no reconeix el nostre, potser nosaltres tampoc podem reconèixer el seu. I, de moment, aquesta conselleria es diu de feminismes, per tant, acceptarem que n'hi ha diversos. El nostre també ho és, eh?, el nostre també val. *(Aplaudiments.)*

Escolti'm, moral, de moral res. El nostre partit no és moralista, però sí que té una ètica, una ètica que està per sobre de tot, i, per tant, nosaltres el que apliquem són principis ètics.

Per últim, mirin, jo fa molts anys que treballo amb el jovent, molts més dels que poden fer vostè, perquè vostè, diputada Díaz, no tenia gairebé ni edat de votar quan jo vaig escriure un llibre sobre educació sexual que encara llegeixen els joves, i, en aquest llibre, parlo de la pornografia, i l'únic que els hi dic quan vaig a fer xerrades és que no es creguin tot el que veuen, que si després de veure una pel·lícula de Superman, no es posen una capa i es tiren per la finestra. Doncs, amb la pornografia que facin el mateix. I a les noies també els hi dic que si els nois els obliguen a fer determinades coses, que es busquin un altre noi, que no els hi convé. Ah, i, per cert, en el llibre, també parlo del drama que és l'amor romàntic.

Junts per Catalunya, gràcies per les dues esmenes, perquè han millorat la nostra moció.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La vicepresidenta primera en funcions de presidenta

Gràcies. Acabat el debat, els faig avinent que la votació d'aquesta moció es farà aquest matí un cop substanciat el punt número vint de l'ordre del dia.